

Den højtærede Minister har jo slet ikke selv sit Standpunkt færdigt med Hensyn til, om han vil indstille til Benaadning eller ej. Vi kende slet ikke den Dom, der er fældet i denne Sag. Det høje Finansudvalg har henvendt sig til Regeringen med Anmodning om at faa Forhørene og Dommen beskrevne og udleverede, men det vil maaske nok vare nogle Dage endnu, inden vi faa det, saa Rigsdagen har ikke haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med Dommen og dens Begrundelse. Den højtærede Minister har ikke haft Lejlighed til at skaffe sig ordentlig Kundskab om det Voldtægtsforsøg, for hvilket denne Sergent Jacobsen beskyldes, og har ikke faaet nogen Lejlighed til selv at tage noget Standpunkt til Sagen i det hele. Hvorfor skal den da egentlig forceres frem til Behandling i Dag endogsaa til Trods for, at det derved gøres nødvendigt at vende helt op og ned paa Dagsordenen og udskyde en anden Sag, som jo ogsaa maa tillægges stor og vigtig Betydning? Havde det ikke været lige saa naturligt, at denne Sag var kommen til Forhandling, naar vi havde haft Lejlighed til at gøre os bekendt med Dommen, og efter at den højtærede Minister havde faaet Lejlighed til at sætte sig rigtig ind i Forholdene og tage sit Standpunkt?

Det, som har fundet Sted her, er jo Udøvelse af Vold mod en Overmand, og jeg erkender, at det er en Forseelse, som i det militære Liv naturligvis bør straffes og straffes temmelig strengt, ogsaa strengere end Udøvelsen af en lignende ret uskadelig Vold i det civile Liv. Det er jo klart, at der i det militære Liv kommer en Faktor til, som ikke i Almindelighed spiller nogen Rolle i det civile Liv, nemlig Disciplinen. Der maa i det militære Liv gennemføres en Fordring om Disciplin, men man maa huske paa, at dette har et Modstykke. Lige saa ubetinget, som der maa kræves Lydighed fra den underordnedes Side overfor hans militære foresatte, lige saa ubetinget maa der kræves en human og retsindig Optræden fra de overordnedes Side over for de underordnede. Naar der paa den ene Side med Rette kræves ubetinget, villig og nøjagtig Lydighed over for en hvilken som helst Befaling, givet af en foresat, maa der ogsaa ubetinget kræves, at den foresatte aldrig bruger sin overordentlig store Myndighed til at drille, genere, haane eller fortrædige de menige. Efter alt det, som hidtil er kommet frem om Sergent Jacobsen, og for hvilket den højtærede Konsejlspræsident i Dag ikke

har været i Stand til at rense ham, har han netop været en af den Slags foresatte, som misbruge deres overordentlig store Myndighed til at fortrædige, drille og op-hidse de underordnede. Det er derfor ikke saa unaturligt, at det er sket, som her er sket, og naar Spiritus driver Forstanden ud, handler man jo efter Indskydelse, og saa er det ganske naturligt, at den Harme, som har siddet i Kroppen paa disse Folk over tidligere Drillerier, Spot og Fornærmelser, desværre har kunnet give sig Udslag i dette Tilfælde. Jeg synes, at i ethvert Tilfælde, hvor man til Skærpelse af Straffen over for menige med Rette paaberaaber sig Nødvendigheden af Disciplin inden for Militæretaten, maa man meget omhyggeligt undersøge, om ikke i det foreliggende Tilfælde Kravet om ubetinget Lydighed og Underordnelse under den overordnedes Befaling er blevet ophævet derved, at den overordnede har misbrugt sin Myndighed. Det var det værd at faa undersøgt i dette Forhold, og det skulde for øvrigt være mærkeligt, om ikke paa en Kaserne, hvor der hersker saa grænseløs Raahed, som vi her have faaet skildret, de overordnede meget ofte gjorde sig skyldige i Trakasserier over for deres underordnede; ellers vilde der sikkert være bedre Aand og Tone paa Kasernen. Jeg tror derfor, der kunde være god Grund for den højtærede Forsvarsminister til i dette Tilfælde at gaa til hans Majestæt Kongen og udvirke Benaadning for disse Mænd, saa meget mere som der skal benaades nogle. Hvis ikke Benaadningen af 12 eller 16 — eller hvor mange det er — forskellige Forbrydere har fundet Sted, er der jo netop nogle Benaadninger — om jeg saa maa sige — ledige i Øjeblikket, og jeg tror ikke, de kunne faa nogen bedre Anvendelse end her, hvor sikkert Trakasserier fra de overordnedes Side ere en væsentlig Undskyldningsgrund for de grove Forløbelse, som have fundet Sted fra de underordnedes Side.

Hvad i øvrigt i Almindelighed den militære Retspleje angaar, er efter min Mening dens Hovedskavank overfor Befolkningen i Almindelighed den, at man føler sig ganske usikker over for den militære Retspleje, og de Resultater, den kommer til. Ulykken er, at der er en saa stor Hemmelighedsfuldhed over den. Det, som kræves, er maaske ikke saa meget en mildere Udøvelse af Loven, som det er, at der kommer fuld Offentlighed over det hele, at man faar at vide, hvad det virkelig er, der foregaar ikke alene fra de underordne-